

DE SCHRIJVER

Dimitri Frenkel Frank werd in 1928 in München geboren. Zijn vader was een statenloze Rus, die als «Stehgeiger» (leider van een strijkje) door het leven en de wereld trok.

In 1936 kwam het gezin naar Nederland. Dimitri Frenkel zou er Nederlander worden, twee jaar rechten studeren en dan het toncel gaan begeren.

Hij kon zijn brood verdienen in de reclame, zijn bevrediging vinden in het toneelschrijven. Als free-lance voor radio en TV (Vara) kan hij thans zeggen: «Ik zit in de gelukkige omstandigheden dat ik alle aandacht en tijd aan het toneelschrijven kan geven en daarnaast, thuis zittend, mijn geld met ander werk kan verdienen.»

Over zijn toneelwerken zegt hij: «Mijn stukken zijn erg verschillend, maar ik geloof dat ik vaak een hoofdfiguur heb die doorzet en die een bepaalde wil heeft. Hij raakt verstikt in de illusies, of de maatschappij zit hem tegen; maar al is hij verslagen, dan gaat hij toch door.»

Wat hij hier verklaart loopt wel niet volledig parallel met zijn werk. (Beoordeel zelf Otto in de Holte...)

Hij is een felomstreden auteur in Nederland; door de ene verguisd, door de andere bewierookt. De tijd is echter reeds ver voorbij dat men van hem schreef dat hij een middelmatige laagvlieger was. Hij heeft zich nooit door welke kritiek ook laten beïnvloeden en met de regelmaat van een klok werden zijn werken gecreëerd. In 1970 ontving hij te Maastricht de Peter Hustinckx-prijs.

Zijn meest gespeelde werken zijn zeker: Fatsoen in buskruit. Blaffen tegen de maan. Pas op dat je geen woord zegt. Spinoza. Polyester Polka. Een opgemaakt bed. In de holte van je arm. Saldo Mortale (in 1966 gespeeld door het Conservatoriumtoneel). Spring uit het raam schat, we gaan trouwen.

K.O.H.G.K. DE PLATE
ARCHIEF

Inv. Nr. 2017/1849

Coll.Nr.

117.7 A11 D4/33/1975-11

Het
Conservatoriumtoneel
Oostende

stelt voor

IN DE HOLTE VAN JE ARM

Blijspel van
Dimitri Frenkel Frank

Toneelzaal van het Feest- en Kultuurpaleis
Wapenplein Oostende

Voorstellingen op vrijdag 21 november 1975 om 20 u.
zaterdag 22 november om 20 uur
zondag 23 november om 20 uur

en woensdag 14 januari 1976 om 20 uur

Is het in onze hedendaagse samenleving niet absurd om vast te houden aan het principe dat je — eens de formaliteit van het huwelijk voltrokken — zedelijk verplicht bent samen met een en dezelfde vrouw oud te worden, zodat het deurtje naar de vrijheid is dichtgeslagen en je voor de rest van je leven met een Astrid, Pinda, of hoe ze ook mag heten, in de ratteval zit? Moet men, zelfs als het huwelijk helemaal geen zin meer heeft, toch samen blijven hokken?

«Nee» zegt Otto «dat is té gek; ik trap het af vóór het luikje definitief dichtvalt, tot mijn dood met een dunne whisky in de hand tegenover Astrid zit, en met de oren potdicht doe alsof ik luister naar haar pseudo-intellectuele analyses.» Hij zet zijn glas neer. Staat recht: «Astrid, on ne discute plus. Het is afgelopen. Ik ga.» En voila: Hopla, zo de deur uit!

«Nee verdomme, nee» zegt Fred. «Ik blijf niet in die ratteval zitten. Al twintig jaar van mijn leven naar de vaantjes! Twintig jaar met 'n Pinda die roept en tiert, mij uitscheldt, met vazen gooit en voor de rest van de dag voor haar TV zit zonder zelfs te merken dat ik er ook nog ben.»

Elke dag zegt hij: «PINDA? WE MOETEN UIT ELKAAR.» Dan schreeuwen ze hun wederzijdse litanie scheldwoorden. Fred wordt woest, slaat met de deuren, gaat uren lang alleen in de keuken zitten... en komt dan op hangende pootjes terug binnen met 'n paar kaneelbesluitjes voor zijn TV kijkende wederhelft.

Maar, Fred ontmoet Otto en... voorbeelden strekken.

Dimitri Frenkel Frank heeft dit blijspel in De Haag gesitueerd en ook veel typisch-Hollandse woorden gebruikt die, naast het jijen en jouen helemaal niet of zelden tot ons taalgebruik zijn doorgedrongen.

Wij socmieteren of lazeren niet op wanneer wij ons hartstikke zitten te vervelen bij die kapsonelijster van een vrouw. Iedereen begrijpt nochtans wat er bedoeld wordt, dus hebben wij dergelijke teksten behouden.

Maar andere woorden en uitdrukkingen zijn de meesten van ons totaal vreemd: bloedlink, jofel, uit de kunst, emmes... en noem maar op. Die hebben we weggelaten of vervangen door meer vertrouwd klinkende uitdrukkingen. Voor de rest laten wij 't maar doorgaan in De Haag. Verwacht echter geen Hollands accent van de acteurs want «daar hebben zij geen kaas van gegeten.»

De Regisseur

IN DE HOLTE VAN JE ARM

Personen :

Astrid	Viviane Wieme - Bruneel
Pinda	Yvette De Lee
Otto	Michel Van der Straete
Fred	Frans Roels

Regie : Frans Roels

Decorbouw : Fernand Hostyn

Souffleuse : Mieke Vansteenkiste

Toiletadvies voor Astrid : Mevrouw J. Anthierens
«Het Molentje»
H. Hartlaan 2 Oostende

De mooie meubels werden ter beschikking gesteld door het
huis Lootens, Kaaistraat

* * *

20 minuten pauze na de tweede scène